

[Krag.]

har samarbejdet, og som ganske sikkert ogsaa i kommende Dage vil komme til at samarbejde, har, kan jeg ikke paa Forhaand skønne over; skal jeg dette, saa maa jeg i hvert Fald sige, at det har ingen Værdi, men er snarest skadeligt for begge Partier.

Men vi kan naturligvis paa ingen Maade — sagligt set — have noget imod, at de Herrer har indbudt til denne Debat, og at den føres her; thi jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at hele det indholdsløse i de Herrer Korsgaard og Christmas Møllers Indlæg overfor min Paapegen af de Konservatives Forhistorie og de Konservatives Stilling til Nutidens Politik vil overbevise det store Flertal af den danske Vælgerbefolkning om, hvilken Værdi man kan tillægge den konservative Kritik og den konservative Indsats i Øjeblikket.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard var utilfreds med mig. Han beklagede sig ligefrem over, at jeg havde gjort for meget ud af ham. Jeg skal saamaend gerne lade være med at gøre noget ud af ham for Fremtiden. Hvis det ærede Medlem nærer et brændende Ønske om at faa Lov til at sige en hvilken som helst Taabelighed —, det er det Udtryk, det ærede Medlem selv brugte, jeg citerer det kun —, skal han faa Lov til at gøre det, uden at det paavises, og uden at man gaar i Forhandling med ham for at faa ham retledet. Hvis det ærede Medlem absolut vil fare frem i sin Vildfarelse, saa for mig gerne! Ved jeg, at jeg kan glæde det ærede Medlem med at betragte ham som „quantité négligeable“, som en Størrelse, man ikke behøver at tage Hensyn til, nuvel, saa skal jeg imødekomme ham for Fremtiden.

Det ærede Medlem bliver ved at tale om, at den Forhandling, der har fundet Sted mellem Venstre og de Konservative, har ført udenom det, det ærede Medlem kalder Forfatningens Aand. Jeg forstod, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, hvis politiske Indsigt rækker videre end det ærede Medlem Hr. Korsgaards — det skal jeg erkende —, satte et Spørgsmaalstegn ved dette her med Aanden og holdt sig til det mere haandgribelige, Spørgsmaalet om, hvorvidt der for Øjeblikket er 3 Regeringspartier. Naa, nu vil jeg sige, at hvis der for Øjeblikket er 3 Regeringspartier, er dette

saa forfatningsstridigt? (*Korsgaard:* Nej). Nej, det kan det da vel ikke være, og at Partier i Forhandling indbyrdes forbereder en Sag til Fremsættelse for den høje Rigsdag, det kan da formentlig heller ikke være forfatningsstridigt, thi hvis det er det, saa kan de ærede Medlemmer Hr. Korsgaard og Hr. Christmas Møller sandelig ikke komme udenom, at saa har de været inde i det forfatningsstridige mangfoldige Gange i svundne Tider og markeret det ganske særligt baade i Oktober 1931 og i Forsommeren 1932. Det, at de kun var der i Oktober 1931, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller siger, i 3—4 Dage, kan vel ikke gøre Forbrydelsen mindre; det er vel ikke af Tiden, det afhænger, hvad der er i Forfatningens Aand. Det kan dog vel ikke være saadan, at hvad der er tilladt i 3—4 Dage, er ikke tilladt f. Eks. i 3—4 Uger.

Nej, den Slags Argumentation viser, hvor komplet renonce de Herrer er, og naar det er Tilfældet, forstaar jeg ikke, hvilken Interesse de har kunnet have i at kalde paa en Debat som den, de har fremkaldt her. Ja, saa siger de: Er der ikke en Forskel paa 1931 i Oktober og 1932 Forsommeren, er der ikke, siger det ærede Medlem Hr. Korsgaard, en væsentlig Forskel; hvordan stod de to Partier i Oktober 1931, siger han, og hvordan stod de i Forsommeren 1932? Og det ærede Medlem hævder, at, om jeg saa maa sige, de gensidige Følelser ikke havde helt ud samme Temperatur til disse to Tidspunkter. Nej, det er saamaend meget rigtigt. I saa Henseende er der jo en vis Forskel. (*Korsgaard:* var). Ja, det er klart. Men det var jo dog ikke anderledes, end at det konservative Folkeparti ligesom vi var paa det rene med, at overfor Krisen maatte Foranstaltninger træffes, og at Partiet fremsatte Lovforslag, som paa adskillige Punkter løb parallelt med det Komplex af Forslag, som vi fra Venstre fremsatte. Længere borte var vi dog ikke fra hinanden. Og vi var jo da heller ikke længere fra hinanden, end at Venstres Formand kunde gaa til det konservative Folkepartis Formand og tilbyde Forhandling uden at blive afvist.

Altsaa, var det forfatningsstridigt, at disse Forhandlinger førtes nu i Vinteren 1933, saa gjaldt det saa vist ogsaa Forhand-